

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۳/۱۲

حنیف رهیاب رحیمی

باز هم شکر اول شدیم!

اینک باز هم در دنیا اول نمره شدیم یعنی با سی میلیون نفوس و مساحت کمی بیشتر از ۶۵۰ هزار کیلومتر مربع، اولین کشور در کرهٔ ارض هستیم که دارای دو رئیس دولت شدیم. (اگرچه دولت هم چندان دولت کامل نیست!) پیش ازین به لطف و کمک شیطان در بسیاری موارد از قبیل فساد، خشونت علیه زنان و کودکان، آلوده بودن هوا، قاچاق مواد مخدر و آدمکشی، غیر مصئون بودن و... در تمام دنیا مقام اول نمرگی را از «این» و «آن» خود کرده بودیم اینک دو سه روز پیش یک ریکارد قهرمانی دیگری هم بنام ما رقم خورد و آن اینکه انتخابات با مصارف میلیون ها دالر برگزار شد، از سی و چند میلیون نفوس تخمینی ترسو و با غیرت! فقط یک میلیون شیخ بروت رأی دادند (۵ لک نفر حقیقی و ۵ لک دیگر خیالی)، در نتیجه پس از پنج ماه و پنج روز و پنج ساعت و سه ثانیه دو نفر رئیس جمهور به ارمان آوردند.

دانشمندان بنگله دیشی و جاپانی درین روزها به فکر فرورفته اند که این چه معماست؟ برآستی که مردم این کشور به گفتهٔ شیخ نول دراز خدا بیامرز، سرزمین «شیرها» است و خدا را شکر می کنند که تمام نفوس افغانستان در رأی دهی شرکت نکردند وگرنه خدا می داند که بیش از پنجاه رئیس جمهور حالا از هر غار و هر گوشه سر بیرون می کرد.

گرچه قرار آوازه های موثق در ابتدای کار حتی پیش از شمارش آرا، یکی از کاندید های ریاست جمهوری خود را برنده حساب کرده بود و بار و بقیه اش را در یک موتر لاری انداخته آمادهٔ کوچ کشی طرف ارگ بود که خوشبختانه یک ترافیک که در چهار راهی کله پزی! ایستاده و مصروف شمارش موترها بود، متوجه موصوف گردیده، موترش را اجازه نداده بود که پیشروی کند.

بهرصورت، حالا که کشور دارای دو رئیس جمهور شده، دو مراسم قران خوری بدون کلام تلفات تیر شد، چند فیر راکت که توسط افراد غیر فنی! به بی غیرتی و سستی سنگ گولک به هوا پرتاب شد هم بدون تلفات گذشت. تنها آب بینی یکی از سوگند خوران در حین قسم خوردن به شکل بسیار غیر ارادی فواره نمود که خوشبختانه پیش از ریختن روی میکروفون ها، با استفاده از دستمال های کاغذی از سقوط آن جلوگیری شد. حالا که دو رئیس جمهور و جمعاً چهار معاون چاق و چله و کمر بسته در ساحهٔ یک کیلومتری در کنار همدیگر آمادهٔ خدمت به خلق الله هستند، یک عده از رأی دهنده ها یعنی مردم خوشبایور فکر می کنند که اینک دو غمخوار، دو فریادرس و دو زعیم ملی در بالای سر شان مانند دو همای سعادت سایه انداخته و انشاءالله بزودی گلیم غم و اندوه و جنگ و خونریزی برچیده می شود.

اما از طرف دیگر چون در حال حاضر یعنی همین حالا، هردو رئیس صاحب جمهور و معاونین شان باهم جنگی (یعنی چت) هستند بناءً وزیر و وکیل و مفتی و قاضی و مشاور و... یکدیگر خود را نپذیرفته هر کدام شان خویش و قوم و افراد خود را انتخاب و انتصاب می کنند بناءً این چنین نتیجه بزودی در انتظار این سرزمین و این مردم نشسته است:

- تعداد وزرای هردو رئیس جمهور از ۲۴ که ضرب ۲ شود به ۴۸ وزیر
- تعداد والی صاحب های ولایات ۳۴ ضرب ۲ مساوی به ۶۸ والی صاحب
- یک پارلمان دیگر هم بنام غارلمان! جور می شود بخاطری که این پارلمان جو بین دو خر را هم تا حال بخش نتوانسته اند به این حساب می شود ۲۵۰ نفر در پارلمان و ۲۵۰ نفر در غارلمان جمله ۵۰۰ وکیل
- تعداد سفیر صاحب ها در کشور های جهان ۷۰ سفیر است آنرا که ضرب ۲ نمائیم ۱۴۰ می شود سفیر.
- مجلس سنای کشور که ۱۰۲ نفر می باشد بعد ازین ضرب ۲ شده و به ۲۰۴ نفر بالغ می گردند.
- اگر تعداد معین ها، رئیس ها و مشاورین و مفت خورها را حساب کنیم تخمین می گردد که هیچ فردی در افغانستان بیکار نمی ماند حتی ذوات خاک به سر و ناشسته که از سالها به اینطرف روی خود را نه شسته و

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکی په خیر و لولی

از برکت خدمات شایسته آقای کرزی در زیر پل سوخته متوطن شده اند، هم به وظایف مناسبی گماشته می شوند. مصیبت ها و نعمت هایی! که از داشتن دو رئیس جمهور در عین زمان برای مردم و میهن متصور است، از حساب اینجانب جمع دو مستوفی برحال، بیرون است اما اینقدر را می توانم به وضاحت ادعا کنم که:

این کار کشور را به تجزیه سوق می دهد و مردم را به بربادی و تباهی!

سعدی بزرگ که سالها پیش خود را به زحمت انداخته و فرموده بود که:
«ده درویش در گلیمی بخشید و دو پادشاه در اقلیمی ننگد» بیهوده و بی معنی نگفته بود.